

Väärin voitettu

Helmi Mäkkyräinen havahtui kiihottavaan uneen. Ei se ollut sillä lailla kiihottava kuin nuoremmilla, vaan Helmi oli nähnyt tulevaisuuteen. Tarkemmin sanoen samaan lauantai-illan lottoarvontaan. Unessa olivat aivan selvästi pudonneet lottokoneesta numerot 16, 35, 9, 3, 26, 21 ja 34, juuri tuossa järjestyksessä, vaikka eihän järjestyksellä ole väliä.

Jo ennen kukonlaulua Helmi Mäkkyräinen soitti Elma Ruutanaiselle sekä tyttärelleen, veljenpojalle ja parille muullekin sukulaiselle. "Et voi ikinä uskoa, mitä minä unessa näin..." hän aloitti tarinansa, ja hyvää hyvyttään lateli oikeat numerot kaikille.

Sitten Helmi lähti polkupyörällään kierrokselle lähiseudun veikkauskioskeihin. Eihän hän kehdannut lotota samaa riviä kymmeniä kertoja yhdelle kioskille - olisivat hulluna pitäneet - joten piti vähän hajottaa.

Sillä välin Elma Ruutanainen ja Helmin suku toimivat aivan samalla tavalla. Elma soitti Kaarlo Hutakaiselle, Lydia Mötölle ja muille tutuille sekä tietysti omille sukulaisilleen. Samoin teki jokainen, joka kuuli Helmi Mäkkyräisen ihmeellisestä unesta.

Kännyköiden luvatussa maassa sana levisi salamannopeasti ympäri valtakuntaa, eikä aikaakaan kun kaikilla kioskeilla oli pitkät jonot, kun puoli valtakuntaa tungeksi lottoamaan tuota samaa riviä, 16, 35, 9, 3, 26, 21 ja 34.

Kello 19.45 Veikkauksen tietokone teki hälytyksen yhden lottorivin käsittämättömästä suosiosta. Se epäili, että nyt oli jossain jotain mätää, vaikka lienee sopupeliä. Parasta sulkea koko lotto siltä illalta. Näin tehtiin, joten arviolta 730 lottoajaa jäi nuolemaan näppejään, kun eivät ehtineet ajoissa kioskille.

Aavistukset osoittautuivat oikeiksi, kun lottoarvonta koitti. Koneesta putoilivat vääjäämättömästi numerot 9, 16, 26, 35, 3, 34 ja 21, siis täsmälleen samat jotka Helmi Mäkkyräinen oli unessaan nähnyt, joskin hieman eri järjestyksessä.

Sinä iltana Suomenmaassa oli hetken aikaa toistasataatuhatta onnellista ihmistä, kunnes he kuulivat voitto-osuutensa: seitsemän miljoonan markan potista riitti kullekin voittajalle vain viitisenkymppiä.

Hyvä edes sekin, ajattelivat useimmat, ja ostivat pullapitkon tai sixpackin kaljaa. Sekin onni jäi väliaikaiseksi, sillä tuskin oli vuosi kulunut, kun jokainen lottovoittaja, yksi kerrallaan, oli kyörätty Mustalla Maijalla poliisin suojiin kolmannen asteen kuulusteluihin.

Moni yritti valehdella keksineensä lottonumerot omasta päästään, mutta silloin poliisi iski eteen sellaiset puhelinlaitoksen rätingit, ettei hommassa ollut enää selittelemistä. Yksi toisensa jälkeen joutui tunnustamaan kuulleensa lottorivin muualta, mikä oli äärimmäisen moraalitonta. Kaikkiaan 123 642:lta lottoajalta otettiin voitot pois korkojen kanssa, ja 51 488 paatuneinta passitettiin Kakolaan istumaan parin kuukauden kakkua, vuoron perään, koska kaikki eivät yhtä aikaa mahtuneet.

